

להלן טקסט ישיר המלווה לימוד המועבר בסרטון וידאו, יחד עם עזרי הוראה כגון, שקופיות, כתוביות, אמצעים גרפיים אחרים הבאים כדי לאייר את החומרים המוצגים במקומות מסוימים יכול להיות שהחומר הכתוב אינו עוקב במלואו אחר הצליל ויתכנו שיבושים בהתאמה ביניהם.

בנוסף, עשויות להיות שגיאות דקדוקיות שאינן מקובלות בעבודות ספרותיות. אנו מעודדים את הצופים של סרטון להמשיך ולעקוב אחר ההשלמות הכתובות כפי שמוצעות להלן

מעשה השליחים פרק 15

פרק 15 בספר מעשה השליחים מכיל בעצמו הרבה מהתפיסה שמבטלת חלקים מהתורה והוראות של ה'. נשאלת השאלה האם מועצת ירושלים הסכימה להתאים את תורת משה על מנת לסייע בקליטתם של הזרים

באמת האם זאת מה שמלמד אותנו פרק 15 בספר מעשה השליחים?

מקריאה של פסוק ראשון בספר עולה, כי הוויכוח נסוב מסביב לסוגיה השגויה של ישועה דרך מצוות שמתחיל במצוות ברית המילה. אולם מה קורה עם פסוק חמישי, האם זה אומר שעלינו לציית למה שטוענים השליחים בפסוק זה?

רובם לא בוחנים את ההקשר של פסוקים אלה כפי שהוא מתייחס להחלטה של המועצה. מהי המשמעות והמטרה של ארבעה המצוות בפסוק 20?

כמו כן, מדוע במעשה השליחים פסוק 21 התעלמו מחלק מהקריאה של הזרם המרכזי? זה די מוזר, מדוע יעקב מתעלם כאן, האם הוא מדבר שטויות? מהי המטרה של פסוק 21 מעשי השליחים בהחלטת יעקב?

אנחנו צריכים ללמוד כדי לאשר לעצמנו ולבדוק את כל הדברים, כדי להראות שכתבי הקודש מחזיקים תוכם רק מה שטוב.

כדי להתחיל, בואו לקרוא מעשי השליחים פרק 15.

מעשה השליחים פרק 15 פסוקים 1 עד 21

וַיָּרְדוּ אֲנָשִׁים מִיהוּדָה וְהֵם מוֹרִים אֶת־הָאֲחִים לֵאמֹר אִם־לֹא תִמּוּלוּ כְּדַת מֹשֶׁה לֹא תִנְשָׂעוּ: 2 וַיְהִי רִיב וּמַחְלָקֶת רַבָּה לְפוּלוֹס וּלְבַר־נִבָּא עִמָּהֶם וַיִּגְזְרוּ שְׂעֵלוּ פּוּלוֹס וּבַר־נִבָּא וְאֲחֵרִים מֵהֶם לִירוּשָׁלַיִם אֲלֵי־הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים עַל הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת: 3 וַתִּלְוֶה אֹתָם הַקְּהֵלָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־פִּינּוּקְיָא וְאֶת־שִׁמְרוֹן וְהֵם מִסְפָּרִים אֶת־תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיִּשְׁמְחוּ כָּל־הָאֲחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה: 4 וַיְהִי כִּבְאֵם יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּלוּ אֹתָם הַקְּהֵלָה וְהַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר הִגְדִּיל הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם: 5 וַיִּקּוּמוּ אֲנָשִׁים מֵאֲמִינִים מִפֵּי הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ לְמוֹל אֹתָם וּלְצוֹתָם לְשֹׁמֵר אֶת־תּוֹרַת מֹשֶׁה: 6 וַיִּקְהָלוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים לַעֲיֹן בְּדָבָר הַזֶּה: 7 וַיְהִי בְּרִבּוֹת הַמַּחְלָקֶת וַיָּקָם פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים אַחִים אֲתֶם יָדַעְתֶּם כִּי מִיָּמַיִם רַאשׁוֹנִים בִּי בָחַר הָאֱלֹהִים מִכְּלָנּוּ לְשִׁמְעַת הַגּוֹיִם מִפִּי אֶת־דְּבַר הַבְּשׂוּרָה וַיֵּאֱמִינוּ: 8 וְהָאֱלֹהִים יָדַע הַלְּבָבוֹת הַעֵיִד עֲלֵיהֶם בְּתַתּוֹ גַּם־לָהֶם אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר נָתַן לָנוּ: 9 וְלֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם כִּי טַהַר אֶת־לְבָבְכֶם עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה: 10 וְעַתָּה מֵה־תִּנְסוּ אֶת־הָאֱלֹהִים לְשׁוֹם עַל־עַל־צִוְיָרֵי הַתְּלַמִּידִים אֲשֶׁר גַּם־אֲבוֹתֵינוּ גַם אֲנַחְנוּ לֹא יָכְלָנוּ לְשֹׂאת: 11 אֲבָל מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כִּי בְחָסֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינּוּ נִשְׁעַ כְּמוֹהֶם כְּמוֹנוּ: 12 וַיִּחְרְיִשׁוּ כָּל־הַקְּהֵל וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־בַּר־נִבָּא וְאֶל־פוּלוֹס מִסְפָּרִים אֶת־הָאֲתוֹת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר הִרְבֶּה הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת עַל־יְדֵיהֶם בְּקִרְבַּת הַגּוֹיִם: 13 וַיִּכְלוּ לְדַבֵּר וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים שְׁמַעוּ אֵלַי: 14 שְׁמַעוֹן סֵפֶר אֶת־אֲשֶׁר רָאָה הָאֱלֹהִים בְּתַחֲלָה לְקַחַת עִם לְשִׁמוֹ מִבְּיַן הַגּוֹיִם: 15 וְלִזְאת מִסְמִימִים דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים כְּכַתוּב: 16 אֲחֲרֵי־כֵן אָשׁוּב וְאֶקִּים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֶת וְהִרְסוּתֶיהָ אֶקִּים וּבְנִיתֶיהָ: 17 לְמַעַן יִדְרָשׁוּ שְׂאֲרֵית אֲדָם אֶת־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נִאֲמָ־יְהוָה עֲשֵׂה כָל־אֵלֶּה: 18 נִדְעִים לֵאלֹהִים מְעוֹלָם

כְּלִמְעָשׂוֹ: **19** וְעַל־כֵּן אָנִי דָן שֶׁלֹא לְהַתְמִיר עַל־הַשָּׂבִים מִן־הַגּוֹיִם לְאֵלֵיהֶם: **20** רַק לְכַתֵּב אֲלֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְחֲקוּ מִטְּמְאוֹת הַאֲלִילִים וּמִן־הַזְּנוּת וּמִבְּשֶׁר הַנְּחֻנֵּק וּמִן־הַדָּם: **21** כִּי מְדַלֵּת עוֹלָם יִשְׁלַמְשָׁה דְרָשִׁים בְּכַל־עֵיר וְעֵיר וּמְדֵי שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ יִקְרָא בְּכַתְּי כְּנִסְיוֹת:

יש לשאול כאן מספר שאלות

1. מהן הקבוצות המעורבות לפנינו

קבוצה ראשונה – המועצה הירושלמית (פסוק 4), זוהי מנהיגות הכנסייה מהמאה הראשונה - הם מאפשרים דיון ביד ויצירת החלטה לשלוח לגויים.

קבוצה שנייה – מפלגת "ברית המילה" (פסוק 1), הם מאמינים שברית המילה היא הכרחית לגאולה (הם משפטנים) והם מלמדים גוי ממיר דוקטרינה זו. קבוצה זו נמצאת גם בספר אל הגלטיים 02:12, ובמעשי השליחים 10:42, וכו'.

קבוצה שלישית – היא חברי הכת שמקורם בפרושים (פסוק 5), מתוקף היותם הם כנראה מאמינים כי קיום המצוות לא מושיע אבל הם מתורגלים בביצוע המצוות בדיוק כמו השליח פולוס זה חשוב מאוד להבין. כתבי קודש קוראים לקבוצה זו מאמינים בתוקף האמונה, והם מלמדים שהחוק של אלוהים, כפי שנכתב על ידי משה, תקף.

לבסוף

קבוצה רביעית – גויים מצטרפים חדשים (פסוקים 7, 12, 14, 17-20, ו-23), קבוצה זו הגיעה אל האמונה אבל עדין שרויה עמוק בתוך הטקסים והאמונות האליליות מתוכם הם הגיעו כגון, אכילת דם, איכלת טריפה, זונות ושאר מעשי התועבה שמהם נתבקשו בני ישראל להתרחק (פסוק 20)

2. השאלה השנייה היא על מה נסוב הוויכוח? אנחנו בעצם מוצאים שיש שתי עמדות בדיון

עמדה ראשונה - החוק של משה צריך להישמר כחלק מגאולה:

מעשה השליחים פרק 15 פסוק 1

וַיִּרְדּוּ אַנְשֵׁים מִיְהוּדָה וְהֵם מוֹרִים אֶת־הָאֲחִים לֵאמֹר אִם־לֹא תִמּוּלוּ כְּדַת מֹשֶׁה לֹא תִנָּשְׂעוּן:

"מפלגת ברית המילה" – כפי שיחידה מסוימת זו נקראה – היא החלה ללמד המתגיירים החדשים מחוץ לירושלים, כי החוק של משה - מתחיל עם מילה - היא מילה דרושה, מפתח נחון, לישועה.

קבוצה זו הכריחה את השליחים פולוס ובר נבא לעלות לירושלים כדי ליישב את העניין.

וגם...

עמדה שנייה - הם מאמינים תחילה באמונה ורק אז לשמור ולציית לחוקי משה :

מעשה השליחים פרק 15 פסוק 5

יִקְוּמוּ אַנְשֵׁים מֵאֲמִינִים מִפֶּת הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ לְמוֹל אֲתֶם וּלְצוֹתֶם לְשֹׁמֵר אֶת־תּוֹרַת מֹשֶׁה:

בפסוק 5, אלו הם הפרושים אשר האמינו כלומר שיש להם אמונה – הקבוצה של פסוק 5 אומרת שצריך להיות מאמינים – מה שאומר אמונה בישוע כדרך היחידה לישועה – הקבוצה האחרת של פסוק 1 שמה מבטחה במעשים ובביצוע המצוות.

חשוב לציין כי הקבוצה בפסוק 1 לא מורכבת ממאמינים, כפי שהם האמינו הישועה באה משמירת על החוק. זה יהיה אמונה בעצמם (או במשפטנים), במקום העבודה המוגמרת על הצלב. אתה לא נושע או נחשב מאמין אם אתה מאמין החוק של אלוהים מושיע אותך.

כמו כן, הקבוצה בפסוק 1 הייתה קבוצה מחוץ לירושלים, והקבוצה בפסוק 5 באה ו לידי ביטוי מאוחר יותר בתוך ירושלים.

אלה הם בבירור שתי קבוצות שונות, עם שתי דוקטרינות שונות, משני מקומות שונים, בשני מקרים שונים, ושניהם מעוניינים בכך את עמדתם מוקרנת על הגוי המומר החדש. כך היה צורך לדון בשני העמדות במועצת ירושלים להחלטה בעניין.

כעת יש לנו את שני הטיעונים הראשיים משתי הקבוצות המתדיינות אחד מהטיעונים יהיה לגמרי נכון והשני יצטרך להיות מוטעה.

לסיכום הוויכוח הוא האם על הגוי המצטרף צריך לקיים את תורת משה כדי להיושע (ברית מילה כציווי של תורת משה) (פסוק 1) ו/או הוא יקבל את תורת משה בגלל האמונה, כלומר שמירה על תורת משה כעניין של ציות כתוצאה מאמונה (פסוק 5)

אף אחד לא מציע בכל מקום בפרק 15 או אפילו בכל שאר כתבי קודש שיש אפשרות שלישית, אפשרות שבה תורת משה בוטלה, במלואה או בחלקה, זה לא נאמר זה היה חלק מהדיון וזה לא מה שמועצת ירושלים הגיעה כדי לדון.

הם הגיעו כדי לדון בסוגיה המוצעת בפסוק 1, מעשים לפני אמונה, או פסוק 5 מעשים מתוך אמונה - רק אלו הן הבחירות שלנו, זה מאוד קריטי להבין, משום שרבים בוחרים להתעלם הדיון ביד ולהמציא דיון חדש עם הקשר חדש.

פסוקים 1-5 מגדירים את הקשר ואת הדיון עצמו

שמירה על חוקי התורה מניבים את הישועה לעומת שמירה על החוק רק מניב צייתנות באמונה שלנו לאחר הישועה. הגויים שהומרו היו ברור שלא שומרים על חוקי משה כלל, כך לא הייתה שום סיבה לכל צד בוויכוח להתייחס אל אי שמירה על חוקי משה אלא כיצד ומתי יש לכפות אותם על המומרים.

פסוקים 6-7 מציעים את הכינוס של מועצת ירושלים כדי לדון בסוגיה של שמירת חוקי הצורה ולא בסוגיה אחרת של ביטול חוקי התורה.

פסוקים 7-12 קרו כמה דברים, פטרוס קם ונתן עדות להוכיח כי הגויים יכולים להנצל רק על ידי האמונה, זוהי גישה העומדת באופן ישיר נגד גישת מפלגת ברית המילה, שקראנו לה קודם עמדה מספר 1.

בפסוק 10, פטרוס מצטט את כתבי קודש ומציין כי הכתובים לא מציעים שאפשר לשמור על החוק בצורה מושלמת כדי להניב ישועה, איש מעולם לא היה מוצלח בנשיאת ה עול הזה. ישועה כלומר חייבת להיות בדרך אחרת.

הרי אנו יודעים כי ציות לחוק של האלוהים אינו עול בלתי סביר כפי שאלוהים עצמו מצהיר בספר דברים פרק ל' פסוקים יא' עד טז' וכן בספר הראשונה ליוחנן פרק 4 פסוק 23. אם אלוהים עצמו אומר החוק שלו כפי שנכתב על ידי משה הוא קל, אז אנחנו לא יכולים להאמין לפטרוס שאומר שזה לא יעבוד או שזהו עול בלתי סביר.

מכאן עולה כי מה שפטרוס מתייחס אליו כלעול שאין באפשרותנו לשאת, חייב להתייחס לדברים הנאמרים בפסוק 1 בפרק ולא נגד מה שאלוהים אמר. העול הבלתי סביר הוא הגישה שמלמדת שנושים למרות החוק האלוהי של מצוות המילה של גברים.

ישועה דרך החוק היא אכן בלתי אפשרית, ולכן חסדו של אלוהים הוא הכרחי. זוהי גם עדות ישירה נגד העמדה התאולוגית "של מפלגת ברית המילה", המוצגת בעמדה מס' 1.

ברור שבוויכוח שהתקיים פטרוס לוקח את עמדה מספר 2, ואינו מצדד בעמדתם של מפלגת ברית המילה שיש עדין לשמור את חוקי משה בציינות לא עבור ישועה אלא בגלל ישועתם – יש לשים לב שפטרוס לא מנגח את העמדה השנייה.

פטרוס מוכיח כי האמונה של הגויים באה מתוך הצטרפותם לקבל את הישועה דרך ישוע המשיח (פסוק 11) זה, משתיק את חברי מפלגת ברית המילה ואת עמדה מספר 1 ומצדד את הוויכוח לקבלת עמדה מספר 2.

זה הצריך את פולוס ובר נבא לספק הוכחות נוספות שהגויים ניצלו דרך האמונה ולא דרך המעשים. יש לציין בשלב זה שהדיון עדיין עולה בקנה אחד עם טיעונים שנקבעו בפסוק 1 ופסוק 5.

לא עולה כל טיעון חדש המבקש לבחון האם החוק האלוהי בוטל זהו עדין הוויכוח ביחס לשתי העמדות שהוצגו קודם בפסוק 1 ופסוק 5.

כעת אנו יכולים להמשיך לפסוקים 13-19.

מעשה השליחים פרק 15 פסוקים 13 עד 15

וְיָכֹלוּ לְדַבֵּר וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֲנֹשִׁים אַחִים שָׁמְעוּ אֵלַי: **14** שָׁמְעוּן סֵפֶר אֶת־אֲשֶׁר רָאָה הָאֱלֹהִים בְּתַחֲלָה לְקַחַת עִם לְשִׁמוֹ מִבֵּין הַגּוֹיִם: **15** וְלִזְאת מִסְפִּימִים דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים כַּפְּתוּב:

לאחר עדותו של שלושה עדים הגיעו למסקנה. יעקב מביא את העדות האחרונה שהיא תמיכה מקראית התהליך בו משתמש יעקב הוא חשוב, משום שעל פי דבר אלוהים, אלוהים לא עושה שום דבר מבלי לחשוף אותו לפני הזמן לנביאיו (עמוס פרק ט'). כמובן, שיעקב יודע את זה ומתחיל להסביר מה הנביאים טוענים בעניין זה.

אנו מוצאים בירמיהו פרק ג' פסוקים ח' עד י', בית ישראל בממלכה הצפונית, גורש ופוזר בקרב העמים, או במילים אחרות גויים. יעקב מוכיח כי תמיד הייתה בכוונת האלוהים לחבר שוב את בית ישראל עם בית יהודה על מנת להציל את כל ישראל. (יחזקאל, לו'; ירמיהו, לא'; אפיסיים, 2; אל הרומיים, 11; יחזקאל, לז', מעשה השליחים, 2:36; מתי, 10 7-5; זכריה, פרק ח' פסוק יג')

שים לב שיעקב מציע נבואה שמסכימה עם פטרוס.

מעשה השליחים 15, פסוקים 15 עד 17

וְלִזְאת מִסְפִּימִים דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים כַּפְּתוּב: **16** אַחֲרֵי־כֵן אָשׁוּב וְאָקִים אֶת־סֵפֶת דְּוִיד הַנִּפְלֵת וְהִרְסוּתִיהָ אָקִים וּבְנִיתִיהָ: **17** לְמַעַן יִדְרְשׁוּ שְׂאֲרֵי אָדָם אֶת־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֵיהֶם נֹאֲמִי־יְהוָה עֲשֵׂה כָל־אֵלֶּה:

העניין כבר בהחלט הוכרע. ברור כי עמדתה של מפלגת ברית המילה, הקבוצה, והעמדה תאולוגית בפסוק 1, כבר הוכתה למוות, והוצגה כשגיאה באמצעותם של שניים או שלושה עדים.

מסקנתו של העניין היא שישועה אין לה מה לעשות עם השמירה של החוק (פסוק 1). העמדה היחידה שנותרה, כחלק מהדיון, היא שהגויים צריכים לשמור על החוק של משה כעניין של ציות (פסוק 5)

שוב, אף אחד לא אמר שום דבר נגד העמדה המוצגת בפסוק 5, כך "הדברים שבפסוק 5" הם נכונים. כפי שנראה, ההחלטה הסופית שנשלחה לגויים תומכת בהחלטה של המועצה בעניין, מדגימה את ההסכמה של יעקב עם האמור בפסוק 5.

מעשה השליחים 15, פסוקים 18 עד 19

נִוְדָעִים לְאֱלֹהִים מְעוֹלָם כָּל־מַעֲשָׂיו: **19** וְעַל־כֵּן אֲנִי דָן וְשָׂא לְהַתְּמִיר עַל־הַשְּׂבִיִּים מִן־הַגּוֹיִם לְאֱלֹהִים

אז, כפי שנקבעו כבר, החוק של אלוהים הוא קל (ספר דברים פרק ל' פסוקים יא' עד טז', הראשונה ליוחנן, פרק 5 פסוק 23), לכן מדוע יעקב מכריז כי עלינו להקל על הגויים המומרים החדשים? ישנן כנראה שתי סיבות לכך, סחיבת העול בפסוק 1, (ישועה על ידי מעשים), זהו עול שאף אחד לא יכול לשאת. לפיכך יעקב טוען שהישועה היא על ידי האמונה בלבד. בהחלט זה נכון ויכול להיות הכוונה מאחורי הצהרתו של יעקב.

עם זאת, בהתחשב בהקשר של שני פסוקים הבאים נראה שיש יותר ממה שיעקב אומר, הוא לוקח את זה צעד אחד קדימה.

לא רק שזה עול לצפות מהמאמינים לשמור על חוקי האלוהים כדי להגיע לישועה. אבל זה גם לא הגיוני לצפות מהמאמינים החדשים להבין וליישם את כל דרכיו של הקב"ה באופן מיידי. היה ברור שהגויים שהומרו עדיין לומדים את דרכיו של אלוהים, אף אחד לא יכול ללמוד את כל דרכיו של הקב"ה בלילה אחד.

פסוק 18 קובע, אלוהים יודע את כל עבודותיו מן הנצח. ברור ש אנחנו לא אלוהים. בניגוד לאלוהים, אנחנו צריכים ללמוד דרכיו של הקב"ה. זה הנקודה של יעקב.

המאמינים עדיין צריכים לצפות ליישם את דרכי האלוהים, בדיוק כפי שנאמר בפסוק 5, צריכים בראש וראשונה את האמונה

ואחר כך את הלימוד של המצוות. אנחנו לא אלוהים ואנחנו חייבים את הזמן כדי להגיע לדרגה של יישום של יהודי שנולד לתוך המצוות ולכן האמונה היא המנחה את המומר לשמור את המצוות. עם זה היה על יעקב להתמודד.

עכשיו זה שונה מהגישה של פסוק 1, גישתם של מפלגת ברית המילה שדרשה את המעשים להיעשות לפני האמונה בהם. המעשים חייבים לסלול את הדרך לישועה, האמונה של הקבוצה השנייה של פסוק 5 שונה בתכלית הם מאמינים באמונה. צייתנות היא תוצאה של מה שאנו מאמינים בדבר אלוהים, לא ניסיון להרוויח ישועה.

אם יש דבר חשוב אחד לפחות להבין במחקר זה, הוא שיש הבדל בין משפט, ישועה ע"י מצוות וציות לדבר האלוהים. התהליך הראשון אינו תהליך תנכ"י והאחרון הוא איך הכתוב מלמד צייתנות.

במקום ציפיות בלתי סבירות, כגון דרישה מהגויי ברית מילה, יעקב הולך להציע תהליך מקראי בפסוקים 20-21 כדי להקל על התהליך כזה של למידת דרכיו של הקב"ה (החוק של ה').

העמדה של הקבוצה בפסוק 5 היא מובנת. זהו מצב חדש ליהודים. הם צריכים להבין שהגויים לא נולדו וגדלו תוך לימוד דרכיו של אלוהים ... זה פשוט לוקח זמן. זה יהיה נטל לא מציאותי ועול לדרוש ידע של החוק של אלוהים שלם לילה.

הגויים באים מתוך תרבות המושרשת עמוקה במסורת פולחנית ודת אלילית. זה כל מה שהם מכירים, והם עדיין לא יודעים איך ללכת באופן מלא בדרכיו של הקב"ה. אלילים רבים, ועבודת אלילים, ככולם צריך לטפל מבחינה היסטורית נחנו לא יכולים לשרת שני אדונים, שולחנו של אלוהים והשולחן של שדים (לוקס 16:13; הראשונה לקורינתים 10:21)

המועצה קובעת כי המאמינים החדשים צריכים לטפל בראשון הבא ושזה צריך להיות המוקד היחיד שלהם לעת עתה:

מעשה השליחים 15, פסוק 20

רק לכתב אליהם אֶפֶס וְיִרְחֻקוּ מִטִּמְאוֹת הָאֵלִילִים וּמִן־הַזֵּנוּת וּמִבְּשָׂר הַנְּחֻנֵּק וּמִן־הַדָּם:

זוהי הוראה ישירה מתורת משה (ויקרא, פרק יז' פסוקים יב' עד טז' דברים פרק יז' פסוק לב')

במקום פתאום להציף אותם עם תורת משה השלמה, זה היה ההמלצה של המועצה לתת לגויים להתחיל עם התמודדות בעדיפות כאשר עדיפות ראשונה הם החטאים כבדי המשקל, בעיקר עבודה זרה, אשר כמו שפולוס קובע במכתביו, כמו לסגוד שדים.

האם זה לא בדיוק כמו שאנחנו מטפלים במתגיירים חדשים היום? שמים דגש על החטאים הראשוניים ואחר כך מטילים עוד ועוד חוקים שמתקבלים בהבנה על הקרקע היותר חזקה של האמונה.

מאמינים לא יכולים להיות בו זמנית מאמינים בישוע ועובדי אלילים אי אפשר לעבוד שני אדונים את האלוהים ואת השטן גם יחד.

ברגע שהגוי המומר מתייחס אל הדברים הללו, אז תתאפשרו חזרה לבתי כנסת מסיבה מאוד חשובה (אמונה) הקשורים בחזרה לדין שאנו מוצאים בפסוק 5, הזוכים של הדין.

השאלה הטבעית תהיה כדלקמן, היא מה אנחנו אמורים לעשות כמאמינים, את ארבעת הדברים האלה?

זה יהיה טיפשי מי היה אומר שעלינו להימנע מזנות של מקדש, אבל מצד שני אני יכול לרצוח או לגנוב, הרי זה ברור שלא, שיש יותר מרק אלו בלבד. יש עדין פערים שלא כוסו על ידי המועצה, יש עדיין פסוק שלא צוטט במצגת תאולוגית של הזרם המרכזי במעשה השליחים 15.

למה? בגלל שהם לא יודעים מה לעשות עם זה.

נשאלים השאלה, אם ההחלטה הסופית של המועצה בדיון הייתה "עמדה שנייה" אז מה הייתה התכנית של המועצה כדי לעזור המתגיירים החדשים לנוע לעבר ציות לחוק של משה? פסוק 21 נותן אותו:

כִּי מִדְרַת עוֹלָם יִשְׁלַמְשָׁה דְרָשִׁים בְּכָל־עִיר וְעִיר וּמְדֵי שֵׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ יִקְרָא בְּבִתֵּי כְנָסִיּוֹת:

אלא אם הכתוב מכיל רק מילות סרק, אנו הרי יודעים שזוהי הייתה התוכנית עבור מומרים חדשים ללמוד את החוק מתוך ביקורם בבתי הכנסת.

המילה היוונית המתורגמת באנגלית כמו "עבור" במקרה זה (גאר) אומרת שהיא מתייחסת למה שכבר נאמר. זה אומר להרחיב על מה שאמר. זה אומר שיעקב, התכוון ליותר מארבעת החטאים הללו שבפסוק 20, פסוק 21 מבהיר את ההוראות שהם מעבר לארבעה ראשוניים אלה.

בדיוק כמו שישוע פקד שעלינו להתבונן ולעשות את מה שהוא לימד מתוך המושב של משה (מתי, 23, 1-3)

וללמד את כל האומות לעשות זאת (מתי, 28 19-20)

ברור שהמתגיירים החדשים צפויים לעשות יותר בציותם לאלוהים מאשר לפשוט להסיר האל כוזב, מנהגי בית מקדש הפולחן שלהם. הסרת נהלי בית מקדש פולחן האל הכוזב היא רק כדי להיות בראש סדר עדיפויות ושינוי מידי. מה לגבי ציות לשאר המצוות?

התשובה לפער זה בפסוק 21,

אנו למדים שעליהם להמשיך ולבקר בבתי הכנסת ושם הם ילמדו כשהם משתתפים באירועים המשותפים במלמדים על התורה קריאה בספרים

ישוע הצהיר כי ברצוננו להתבונן ולעשות את מה שהוא קורא מכיסא משה (מתי, 23:3), טיפול שאינו שונה ממה שהזרם המרכזי בנצרות מטפל היום במצטרפים חדשים. מציעים להם לוותר על החטאים הגדולים ולאט לאט מלמדים אותם את שאר המצוות. אין חוכמה בלהציף אותם בכל התורה כאשר הם עדין קטני אמונה.

אף אחד לא יכול להתמודד עם כל חטאם בן לילה. למעשה, זה הוא תהליך מתמשך לאורך כל חייו של אדם שבו שלמות לא מתקבלת, אבל אנחנו כל הזמן צריכים לשאוף "ללכת וחטא לא יותר."

יעקב מתייחס אל תורת משה מקריאתה בבתי הכנסת בשבתות כאמצעי לקרוא להם בהדרגה לציות של הדבר אלוהים במחקר שלהם. מה מטרה אחרת איזה מסקנה אחרת אנו יכולים להסיק מהצהרה כזו בפסוק 21? אין כזו מסקנה,

זו בדיוק הסיבה שפרשני הזרם המרכזי במקרא מציגים את מעשה השליחים פרק 15 כדי לתמוך בגישה של ביטול המצוות מעולם לא מצטטים את הפסוק הזה.

וזה הבעיה

אלו שקראו את מעשה השליחים פרק 15 וטענו כי בוטל הציות לתורת משה, כדי שזה יתקיים זה מה שהיה צריך להיות.

1) היינו צריך להתעלם מהנקודות נאמרו במפורש בדיון בפסוק 1 ובפסוק 5, ובמקום זאת, להזריק נקודה שלישית שאינה קיימת בוויכוח, נקודה שקובעת כי הדיון הוא האם החוק של משה הוא כבר לא רלוונטי לגוי ממיר כמו שהם היו בכרית הישנה.

2) הינו צריכים להתעלם מהעובדה שהמאמינים שהיו בזמנו לימדו את החוק של האלוהים כפי שנכתב על ידי משה ואף אחד במועצה לא תיקן אותם ולא יצאה החלטת מועצה שאוסרת עליהם להמשיך ללמד להיפך הייתה לאלו שלימדו את החוק תמיכה במועצה.

3) הינו צריכים להתעלם לחלוטין מהצעת המועצה לבקש מהגויים המצטרפים להפסיק באופן מידי את הפעילות האלילית שלהם כתנאי להצטרפותם. כמובן, הוא ההפך אילו נקבע כי החוק של משה אינו חל על הגויים. עבור יעקב לצטט את ההוראה מתוך

תורת משה לאמור לא הגיוני כלל.

4) היינו צריך להתעלם מהפסוק 21 שצוטט ע"י יעקב שמציג את העובדה שתורת משה נקראת בכל שבת, שהוא כולל כחלק מהפתרון וההחלטה לגוי ממיר לחלוטין.

5) הינו צריכים להתעלם מדברי ישוע במתי 5 פסוקים 17-19, שאמר שאין מבטלים את תורת משה עד אשר השמים והארץ יאבדו. השמים והארץ החדשים עדין לא הגיעו ואפילו פטרוס מסכים (השנייה לפטרוס, 3:13) שהשמים והארץ הראשונים לא אובדים עד לחזון יוחנן פרק 21.

6. היינו צריך להתעלם כי אין נבואה כל בכל כתבי קודש אומרת לנו מראש שכל המצוות היו אי פעם יבוטלו, ואם לא נאמר (המצוות בתורת משה בוטלו) זה סותר את עמוס פרק ג' פסוק ז'.

7) אנו חייבים להתעלם כי אלוהים הוא המילה והוא אינו משתנה (מלאכי פרק 3:6) ושהמילה שלו קיימת מאז תחילת העולם (הראשונה ליוחנן 1:1).

8) היינו צריך להתעלם כי ישוע עצמו אמר להתבונן ולעשות את מה שהוקרא של מקום מושבו של משה (חוקי משה מתי, 23, 2-3), וישוע עצמו אמר שאנחנו להורות לכל העמים להתבונן בכל פקודה שישוע נתן (מתי, 28, 19-20) שללא ספק כוללת את תורת משה.

9) היינו צריך להפך העקרונות הפרשניים שלנו שעושים הסבר של טקסט המבוסס על ניתוח זהיר, אובייקטיבי. בניגוד לפרשנות של קטע המבוסס על קריאה סובייקטיבית, שאינה אנליטיות

10) ולבסוף, היינו צריך להתעלם מהעובדה שכתבי הקודש קוראים לחוקי משה המושלמים, פשוטים, טובים, חיים, האור, הדרך שלנו, דרכו של אלוהים, המנורה, החופש, החירות שלנו, וקדוש, ובכך כלומר זה יהיה דבר רע מאוד לביטול החוק של אלוהים, כולו או חלק כפי שיהרוס את כל כתבי הקודש שרק תאר החוק של אלוהים נכתב על ידי משה. לוקח מן המצוות מחוק מושלם רק הופך אותה למושלם ושלם.

אנחנו צריכים להיזהר שלא להוסיף או להחסיר ממצוותיו של אלוהים, ובוודאי להיזהר לא להאשים את אלו במועצת ירושלים לעשות זאת, במיוחד כאשר הם מצטטים את קריאתו של משה כל שבת כחלק מהפתרון להמרת הגויים.

דברים פרק יג' פסוק א'

את פל-הַדְבָר, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַנֶּה אֲתֶכֶם--אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ, לַעֲשׂוֹת: לֹא-תִסְפְּרֵנִי, וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ.

ראה גם דברים פרק ד' פסוק ב' לא תספרי, על-הַדְבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַנֶּה אֲתֶכֶם, וְלֹא תִגְרַעוּ, מִמֶּנּוּ--לְשֹׁמֵר, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר אָנֹכִי, מְצַנֶּה אֲתֶכֶם.

צריך להיות עכשיו ברור כי משעה השליחים פרק 15 לא מבטל את תורת משה אלא להיפך החלטת המועצה הייתה לתת כלים כדי להכניס את המומרים החדשים אל תורת משה בדרך הקלה ביותר.

מספיק מעניין שבמעשה השליחים פרק 16, לפני הנסיעה הם נפגשים עם טימותיוס שאביו יווני ואימו יהודיה. ופולוס עושה לטימותיוס ברית מילה בגלל הסביבה היהודית שהוא גר בה.

עכישו בואו נחשוב בצורה היונית עם במעשה השליחים פרק 15 החוק האלוהי בוטל, מה הטריד את פולוס לבצע ברית מילה בטימותיוס לפני שיצא לשליחות שאמורה להודיע לכולם כי החוק בוטל בה (קל וחומר גם ברית המילה בוטלה) זה יהיה הדבר האחרון שהוא צריך לעשות

אילו הייתי אני טימותיוס הייתי מצטט את הודעת המועצה בדבר ביטול החוק ולא מסכים לעבור ברית מילה- האם היה זה הגיוני שפולוס ישקול בכלל לבצע ברית מילה בטימותיוס במצב כזה זה היה מביך.

עם זאת, אם מעשי השליחים 15, במיוחד פסוקים 5 כחלק מהדיון והפסוק 21 כחלק מההחלטה, היינו אז מבינים מדוע נאלץ

פולוס למול את טימותיוס. הוא היה צריך לעמוד וליישר קו עם הצו שהוא מספק.

עכשיו יבואו כאלו ויצביעו על הפר אל הגלטיים פרק 2, כאילו פולוס הוא נגד ברית המילה. האירוניה היא שקבוצת ברית המילה היא אותה הקבוצה ממשעה השליחים פרק 15, קבוצה זו האמינה כי ברית המילה היא הדרך לגאולה – זוהי הסיבה הלא נכונה לעשות ברית מילה ללא האמונה אין טעם בברית המילה ואת זה פולוס הדגיש.

פול מלמד כי ברית המילה כאמצעי לגאולה אין לה ערך ושקר, אבל השמירה של מצוות האל באמונה היא מה שחשובה, שעדיין כולל ברית מילה.

עכשיו משכיסו את מעשה השליחים פרק 15, אנחנו צריכים לכסות את מעשי השליחים פרק 21. זאת מהיותם קשורים זה לזה. פולוס מואשם שאינו מלמד את כל חוקי משה כפי שנבקעו בתורה יעקב אומר שהוא יודע שהאשמות כאלה הן לא נכון על פולוס ושואל מפולוס להוכיח שהוא שומר על החוק של אלוהים על ידי העלאת קורבנות למקדש. מעניין, שיעקב מצהיר ומגדיר הליכה מסודרת באמונה כאחד ששומר על החוק של אלוהים כפי שנכתב על ידי משה

מעשה השליחים פרק 21 פסוקים 19-26

וַיִּשְׂאֵל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיְסַפֵּר אֶחָת לְאַחַת אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים לְגוֹיִם בְּשָׂרוֹתָם: **20** וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּהְיוּ לְלוֹ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנֵךְ רָאָה אֲחֵינוּ כִּמְהָ רָבּוֹא יְהוּדִים בָּאוּ לְהֶאֱמִין וְכֻלָּם מְקַנְאִים לְתוֹרָה: **21** וְהֵם שָׁמְעוּ עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּלְמַד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ הַגּוֹיִם לְסוּר מֵאַחֲרַי מִשָּׂה בְּאֶמְרֶךָ שְׂאִינָם חִיבִים לְמוּל אֶת־בְּנֵיהֶם וְלֹא לְלֶכֶת בְּחֻקֹת הַתּוֹרָה: **22** וְעַתָּה מֵהַלְעֲשׂוֹת הַנֵּה יֶאֱסֹף הַקְּהָל כִּי יִשְׁמְעוּ כִּי־בָאתָ: **23** לָכֵן אֲשֶׁר נֹאמַר אֵלֶיךָ אַתּוּ עָשָׂה: **24** הִנֵּה אַרְבָּעָה אַנְשִׁים אֲתָנוּ אֲשֶׁר נִזְוִירוֹת עָלֶיךָם וְאַתָּה קַח אֹתָם וְהִטְהַר אֹתָם וְהוֹצֵא עֲלֵיהֶם אֶת־הוֹצָאת הַתְּגִלְתָּת וַיִּדְעוּ כָלָם כִּי־שָׁמַע שָׁוָא שָׁמְעוּ עָלֶיךָ וְגַם־אַתָּה הוֹלֵךְ בְּחֻקֹת הַתּוֹרָה: **25** וְעַל־דָּבָר הַמְּאֲמִינִים מִן־הַגּוֹיִם כְּתַבְנוּ וְגִזְרָנוּ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְרוּ דָבָר מִן־הַדְּבָרִים הַהֵם רַק אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ מִזְבְּחֵי אֱלִילִים וּמִן־הַדָּם וּמִבְּשָׂר הַבְּחִינָק וּמִן־הַזְּנוּת: **26** וַיִּקַּח פּוֹלוֹס אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיְטַהַר אֹתָם וּמְמַחֶרֶת בָּא אֶל־הַמְּקַדָּשׁ וַיִּגַּד כִּי־מָלְאוּ יְמֵי טְהָרָתָם עַד כִּי־הִקְרַב קִרְבָּן כָּל־אֶחָד מֵהֶם:

אז באופן ברור פולוס מקיים את המצוות אבל מדוע ארבעת המצוות ממעשה השליחים פרק 15 מצוטטים כאן? אנחנו צריכים להבין שיש הבדל בין היהודים ליוונים. אבל, זה קריטי להבין מה ההבדל.

היהודים גודלו על ברכי חוקי האלוהים, משחר נעוריהם הם רגילים אליהם. לעומתם היוונים נכנסים כשהם לא יודעים כלום על חוקי האל. כך במעשה השליחים 21 כאשר פולוס שוב אותגר שאינו מלמד את חוקי התורה, הראה יעקב כי אין הדבר כך, אלו הן האשמות שווא ומבקש מפולוס לשלם חטאת בבית המקדש כנהוג בתורת משה. וכך יעקב קבע כי פולוס ולך ישר וממלא את כלל חוקי התורה.

האם אתה מצליח לתפוס זאת, משמעות הדבר שעבור יעקב הוא מגדיר הליכה מסודרת בחוקי האל כמי שמקיים את כל חוקי הצורה כולל ברית המילה.

עכשיו האשמה המקורית כנגד פולוס במעשה השליחים 21, הייתה בנוגע במערכת היחסים שלו עם היהודים, אולם מעשה השליחים 21, מציגה נקודה נוספת שמזכירה את אותה המסקנה שאנו מוצאים גם במעשה השליחים פרק 15 לידע אותם את אותן הוראות כדי לשמור על החוק כולו של אלוהים כמו שזה מפורט גם במעשי השליחים 15.

רק מחשבה

כדי להרחיב בנושא זה הרשו לנו להמליץ לכם לבקר אותנו בכתובת www.testeverything.net

אנו כולנו תקווה כי לימוד זה תרם, חיזק וברך אתכם ואתם תמשיכו לבדוק הכל.

שלום

שלום ומי ייתן ויהיה יברך אותך בעודך הולך בדברי האלוהים.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

#TWITTER: www.twitter.com/119Ministries